

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Cu 1-a Iulie v. 1889

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány* — *Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonati vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fâșiile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 1 Iulie st. v.

(§.) Cele mai multe dintre diarele unguresci s'au pronunțat asupra sentinței de absolvare, pe care tribunalul din Sătmár a adus-o în procesul politic al părintelui Vasile Lucaci.

Ele toate cântă pe una și aceeași strună, toate sunt încântate de această sentință și de judecătoria maghiari, care, după înșeși cuvintele ce presidentul tribunalului le-a adresat acusatului, 'și-au înădușit sentimentele în interesul dreptății.

Deosebire între ele este numai în ceea-ce privesc limbajul. Unele sunt mai domoale și mai urbane, aceste de sigur au pretențiunea de a fi cetite de un public cu vederi mai largi; altele bâjbăe de șovinism, și aceste sunt foile de agitațiune maghiare, bună-oară măruntile din Cluj, care vorbesc pentru masele maghiare și care sunt sigure, că cetitorii lor au să stee cu gura căscată, când vor ceti desee „libertățile“ cele mari, pe care Maghiarii le-au împărțit cu naționalitățile, și că bună-oară în Ungaria gândurile sunt libere, legea păzește drepturile etc.

Se vor fi gășind, nu e vorbă, destui, care vor admira sentimentul de echitate și de dreptate al concetățenilor noștri maghiari, dar' noi și cu noi împreună lumea cea mare, care privește cu aten-

țiune încordată la toate câte se petrec pe pământul țerilor unguresci, scim apreția pe deplin și asemenea apucături, scim să le reducem la adevărata lor valoare, și nimeni nu se va însufleși prea tare de un singur cas de echitate și imparțialitate în vederea sumetenilor de persecuțiuni și neîndreptățiri ce s'au comis față cu naționalitățile nemaghiare de douăzeci-și-doi de ani încoace.

Douăzeci-și-doi de ani sunt o epocă în vieța unui popor, și suferințele și înjosirile ce le-au îndurat în acest timp nu se pot șterge cu o sentință judecătorească, care pe deasupra nici nu e încă ridicată la valoare de drept și atrină ca sabia lui Damocle asupra capului acusatului.

Dacă ar crede cineva, că sentimentele de surprindere și bucurie, pe care acusatul și publicul românesc ce a fost de față la pertractarea finală le-au manifestat în momentul, când au auzit pronunțându-se cuvântul „absolvat“, ar fi în stare să ne facă a uita toate păcatele din trecut și să trecem cu vederea scopurile adevărate ce guvernul și societatea le urmăresc mereu față cu noi, — se înșeală amar.

Nici părintele Lucaci, care e un zelos aderent al partidului național-român, nici mai ales frații noștri sătmăreni, care au avut poate să bea mai mult din păharul amărăciunii și care au arătat o atitudine deamnă și admirabilă sub decursul acestui proces, nu pot să dea uitării trecutul și nu pot în special să creadă, că o sentință judecătorească poate fi hotăritoare pentru viitorul întregului popor românesc din această patrie.

Am dis-o dela început, că procesul acesta a fost un proces mai tras de pâr ca toate procesele de felul acesta; câte li-s'au făcut până acum Românilor. Și acum, după-ce s'au pronunțat și organele de publicitate maghiare asupra sentinței neașteptate a tribunalului din Sătmár, nu putem decât să constatăm aceea de ce de mai nainte ne temeam, că concetățenii noștri maghiari, dar' mai cu seamă guvernul domnului Tisza se folosesc de această sentință, pentru de a face de minciună naționalitățile nemaghiare și pentru de a demonstra străinătății, că toate gravamentele lor sunt închipuite, că acele există numai în creerii „inferbentați“ ai conducătorilor și ai „agitatorilor“ și că Maghiarii sunt generoși, ei își calcă pe inimă și față cu aceia, despre care se știe că agitează pe față și în ascuns în contra statului și în contra națiunii maghiare.

Puțin mai imoartă acum, dacă lucrul s'a pus așa la cale, dacă guvernul s'a ingerat ori nu la aducerea sentinței; — faptul, că consecuențele ies la lumină din înșeși expunerile diarelor maghiare, ne îndreptătește pe deplin a face constatarea de mai sus.

Nu absolvarea unui „agitator“ român, ci preste tot mulțumirea tuturor pretențiunilor poporului românesc, astfel ca asemenea „agitatori“ să nu se mai poată ivi sub coroana Sfântului Stefan, ne-ar îndreptăți și pe noi să exclamăm: „Trăească frățietatea română-maghiară!“

Până atunci însă, până când actualul sistem de guvernare, care 'și-a pus drept țință contopirea tuturor naționalităților nemaghiare într'o singură națiune maghiară și care nu numai va reduce, ci va înmulți poate ceata nemulțumirilor și a „agitatorilor“ de felul Drului Lucaci, până atunci de o frățietate română-maghiară nici vorbă nu poate să fie.

Încercările de apropiere nu se încep de acolo, de unde s'ar pretinde oare-cum că s'au început. Ele trebuie să meargă departe îndărăt, pentru-ca să poată avé succesul, pe care îl dorim cu toții în interesul patriei noastre comune.

Asta s'ă 'și-o noteze toți, dar' mai ales aceia, care s'ar pără cel puțin că simt trebuința unei apropieri între Români și Maghiari.

Procesul politic al dlui Dr. Lucaci.

Din motive, pe care noi nu le cunoaștem, corespondentul nostru, concretu cu facerea raportului special despre pertractarea finală în procesul părintelui Dr. Vasile Lucaci, a sistat trimiterea continuării raportului seu. De ce a făcut așa, el va ști și poate și frații sătmăreni.

Așa stând lucrul și nevoind să continuăm darea noastră de seamă după informațiunile diarelor maghiare, ne mărginim a publica numai sentința tribunalului și motivarea ei, care sună:

În numele Maiestății Sale Regelui! Tribunalul din Sătmár, în cauza penală a preotului gr.-cat. din Sisiesci Dr. Vasile Lucaci, acusat cu agitațiune, a adus în ziua și la locul de mai jos în ședință publică următoarea sentință:

Acusatul Dr. Vasile Lucaci, preot gr.-cat. în Sisiesci, este achitat de sub acusa agitații, prevădută în §. 172 din codul penal, și de urmărire ei; speșele cercetării în suma de 357 fl. 17 cr. sunt a se computa în sarcina paușalului criminal și actele Nr. trib. 22 după

întrarea în valoare a acestei sentințe sunt a se înapoia oficiului comunal din loc.

Motive: După protocolul aclus la acte sub Nr. 158 în originalul românesc și în traducere maghiară autentică, s'a ținut la 9 Iunie 1887 în Tăuții-de-sus o adunare numită conferență electorală, în care acusatul Dr. Vasile Lucaci și soțul seu, preotul gr.-cat. din Seini Alexiu Berinde, ca delegații conferinței române dela Sibiu aveau să raporteze despre rezultatul desbaterilor acesteia, și cu respect la alegerile dietale iminente aveau să dirigeze pe alegătorii români în sensul concluderilor luate acolo. În această conferență acusatul Dr. Vasile Lucaci, după fasiunile în mare parte identice ale martorilor luați sub jurământ Sig. Pap, Ios. Lipták sen., Mat. Roth, Irimie Petras, L. Duma, Ios. Lipták jun. și Ios. Hersekkovics, precum și după fasiunea raportului Ioan Thoma, a ținut o vorbire vehementă, în care între altele a folosit și expresiunile următoare: „Românii sunt apăsați de Maghiari; și aceia, care cu plângerile lor îndrădă să îndreptează pentru îndreptare cătră autorități, unde un funcționar întreabă pe celalalt: „Ce voesc cănele de Român, peară“, sunt respinși. Ei (Maghiarii) intră și în locașurile noastre sfinte și calcă în picioare legile noastre bisericesci; dela funcțiuni sântem excluși; aceia care dintre noi, ocupă funcțiuni, sânt cei mai depravați, care vând pe propriii lor frați, propriul lor sânge. Chieluelile statului noi le purtăm, dar' în limba noastră nu voesc să vorbească și actele românesci le resping. Ministrul nu ajută plângerilor noastre, deși a promis.

„Ei ne împedecă în cele mai sfinte aspirațiuni. Nu ni-s'a permis să fundăm o reuniune, care tindea spre desvoltarea spirituală a femeilor noastre, ci autoritatea comitatensă, care în ilegalități și violarea dreptului nu cunoașce margini, a emis o ordinațiune, prin care activitatea reuniunii este împedecată. S'au fundat reuniuni, ca reuniunea de cultură din Ardeal și societatea széchenyi-ănă, pentru a ne înstrăina limba, naționalitatea și religionea. Ei ne împing dări de cultură, prin care se nisuesc să cumpere pe învățătorii noștri, dar' va veni și timpul, când și noi vom da semne de viață și vom lucra.“

Aceasta vorbire a avut efectul, că populațiunea maghiară și cea română, care până atunci au trăit în pace lîngă-olaltă, au prins neîncredere cătră -olaltă. Acusatul Vasile Lucaci neagă expresiunile citate, concede însă, că în conferența de sub întrebare a vorbit despre unele cestiuni amintite de martori, dar' nu în înțelesul interpretat de acestia. Protocolul luat în Tăuții-de-sus și aclus actelor, încă conține vorbirea acusatului, deși aceasta este reprodușă aici într'o formă mai dulce și aduce la concluziunea, că acusatul, în înțelesul hotărîrilor conferinței dela Sibiu, a voit să rețină publicul dela alegerile dietale. Toate aceste al-

cătușc o dovadă pentru natura nelineștită a acusatului și pentru pofta lui de a juca un rol, și deși din purtarea acusatului și a mai multor martori, care deși posed pe deplin limba maghiară și au fost admonați de mai multe-ori, au refușat a se folosi de limba oficială a statului, rezultă că ei n'au simpatii pentru națiunea maghiară și limba ei, totuși prin aceste faptul delictului prevădut în §. 172 din codul penal nu se poate privi ca dovedit cu deservire; pentru-că după fasiunile făcute la cercetare și la pertractarea finală a martorilor provocați de a pertractare luate sub jurământ: Alexiu Berinde, Nicolae Lupan, Avram Breban, Alexiu Pap, Atanasie Liuban, Vasile Baban, Daniil Andreica, Onuț Murgu și Ioan Dubay, în vorbirea acusatului n'au fost conținute expresiuni atât de vătămătoare, pe basa cărora să se poată constata delictul agitațiunii.

Fiind deci, că numărul martorilor agravatori este mai mic ca al celor ușuratori, negarea acusatului nu este paralizată prin fasiunile martorilor, și fiindcă protocolul conferinței românesci dela Tăuții-de-sus nu conține nimica, din care fapta încriminată ar fi dovedită ca servită, motivele de suspiciune, care ar pute fi luate din fasiunile martorilor agravatori, n'au putut fi luate ca basă pentru pedepsirea acusatului.

Cărcimăritul pro 1890.

„Budapesti Közlöny“ a publicat ordonanța, prin care se regulează executarea dispozițiunilor despre cărcimărit ce intră în vigoare la 1 Ianuarie 1890. După această ordonanță, spiritoasele amare și de ierburi, întrucât cu măsurătorul de spirt nu se poate constata câte graduri conțin, încă sânt a se privi de licoruri. Vinderea de beuturi trebuie să se facă totdeauna într'un local anumit, ear' nu în alt local de negustorie al respectivului; numai cu acei negustori, care în orașe 'și-au câștigat dreptul de cărcimărit înainte de 1 Noemvrie 1888 prin solvirea deodată a sumei de paușal (care acum încă trebuie să ceară licență) poate să se facă excepțiune. Casinele și reuniunile nu sânt datoare a solvi dare de cărcimărit și nu au trebuință de nici o licență, dacă spiritoasele lor 'și-le procurează dela cărcimari mici, care și altfel plătesc dare pentru ele. În negoțul mic, sticlele au să fie provădute cu vignete, care indică cuprinsul sticlei; excepție dela aceasta fac numai producții de vin, care își vând propriile lor produse. Sticlulele cafetierilor și ale cofetarilor nu pot să fie mai mari de un decilitru.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Literatură populară.

(Din Bihor.)

Frunză verde frunzuliță,
D'avut-am o mândruliță
Și o-am lăsat să mai crească,
Minte 'n cap să dobândească.
Mândra mea dac'o crescut,
Minte 'n cap 'și-o dobândit.
Mândra mea s'a măritat
Și pe mine m'o lăsat,
Dela noi a triia casă;
Vai d'inima mea cea d'arsă.
Ies afară vâdău-o,
Întru 'n casă auzău-o.
Maică-mea-mi pune de cină,
D'inima mea rău suspină,
Și maica-mi pune de prânț,
Mie 'mi vine tot să plâng;
Maica mea din graiu grăia
„N'avea baiu de-aceea,
„Că mai este ca și-aceea,
„Mai mândră și mai frumoasă“.
O tu maică, ea nu scii,
Dintre sute, dintre mii,
Numai una-mi place mie,
Care-i mândră și frumoasă,
Ca și steaua luminoasă;
Ca și steaua d'ingă lună,
Când se duce-a vreme bună;
Ca și steaua d'ingă nor,
Când se duce după dor.

Pusei șeaua pe murgu,
Luai satu dealungu.
Când fusei *pê dêr nana**)
Prinse murgu-a rincheza.
Legai murgu de fereastă,
Mă băgai la nana 'n casă,
Nana-mi puse cina 'n masă,
Eu cinai și mai rămase.
Nan' apuc' a mă mostra,
C'am cinat ear' la d'alta.
Nană, d'oiu fi vinovat,
Per în fune spânzurat,
În fune de tăieței,
Din creangă de pătrângei.
Nană, când oiul muri eu,
Nană tu mă nelcoșese**)
La cap cu peană de brad
Și la piept cruce de lemn,
La picioare rușoare.
Mândruliță, draga mea,
Că și-aseară te-am vâdut,
La d'inimă 'mi-ai cădut,
Să știu că te-ai căpăta.
Murgu și șeaua 'mi-ai da.
Hoi, bădiță, dragul meu,
De 'ți-ai da și chimeșă
Pe mine nu 'mi-i d'avé.
Frunză verde d'alipon,
Te-am iubit și n'ai fost om;
D'ai fost o gură stricăta,
De ne-a știut lumea toată,
Da pe mine mulți mă cer,
Bade, după tine per.

*) Pe dinaintea mândrei.
) Impodobesce.

Până-i lumea n'as uita
Țeara mea și pe nana.
Țeara mea-i țeară frumoasă;
Cine din tine răe scoasă,
N'aiibă sănătate 'n oasă
Nici pită de grâu pe masă,
Nice lemn de copârșeu,
Nici nu-l ierte Dumnezeu.

D'am o nană gurbădană,*)
Gurbădana-i fată 'n pâr,
Face-i-aș gura d'isvor,
Din cel capăt de ogor,
Să m'aplec să beau cu dor;
Din cel capăt de pârăg,
Să m'aplec să beau cu drag.

Frunză verde de pe culme,
Eu umblai în țeară, 'n lume,
Nici vâdău, nici oiul vedă
Mândruliță ca și-a mea.
Obrazu-i picur de sânge,
După nana stai a plânge,
Când o vești în sârbători,
După nana stai să mori;
Când o vești în aște zile,
Suspina d'inima 'n tine
Ca 'ntr'un copil de trei zile.

Frunză verde sălcioară,
Venitu-mi-o veste-aseară,
Că draguțu meu se 'nsoară.

*) Gurbădiu, un sat în Bihor.

D'însoare-se, cuște bine,
Stee-i gândul tot la mine,
D'ardă-l focu și para,
Țis-a că m'a lua vara,
Da vara nu m'o luat,
Ci m'o scos de ris la sat,
De risul femeilor
De d'urft ficiilor;
Ardă-l para și focu,
Că 'mi-o mâncat norocu.

D'amărită-s, mulți mă cer,
D'insă după tine per.
Draga mea, iubită ești,
Mei după cine voesci,
Numa să nu te căesci,
Că ti-i căl petrilor
Și 'i plânge ficiilor.

Fost-am nană să te 'ntreb,
Unde 'ți-ai vârat vara,
De nu 'ți-ai stricat fața.
Vârat-o-am bade bine
Subt un fermure de tău
C'un ficior mândru mierău*)

Sub poale de codru verde,
Mândru puia de tâlhar șede,
Și nimica nu-și mai fură,
Numa cât'o leac de gură,
Și-acea cine 'i-se 'ndură.
Dimineța pe negură.

*) Albastru. Aici ficior hândin.

Vino nană să te țuc,
Ba io!
Că de mâne merg la plug,
Du-te!
Țiua-i mare și-i cald tare,
Fie!
Gura mea n'are răbdare,
N'aibă!

Ia coată bine și vești,
După cine mintea perdi,
De-a fi mai om decât mine,
Las' să fie-a mea rușine;
Da de-o fi mai blăstemată,
Dumnezeu cu ea te bată.
Mărită-te, fată mândră,
Numai ochii să nu-ți plângă,
Și 'mi-o și plânsu bogat.
De lacrimi nu-mi bănușc,
Da-mi bănușc de obraz,
Că-i de tiner cu necaz.
Fă-mă, Doamne, ce me-i face,
Fă-mă pasere măiastră,
Să sbor la maica 'n fereastră,
Să vâd cina ce cinează.
Maica cină cu lumină,
Eu suspesc dela inimă,
Eu făcu cu d'aripa,
Stinsei maicii lumina,
Maica prinse-a blăstema
Pe cine-i stinse lumina.
Eu grăbi cătră maica:
Maica mea nu blăstema.
Maica prinse-a mă 'ntreba,
Bine-i la străini ori ba.

Despre câștigarea licenței de cârcimărit dela 1 Octomvrie a. c. începând ordonanța din cestiune conține următoarele dispozițiuni:

1. Cererea pentru licența de a cârcimări în mic are să fie provădută cu timbru de 1 fl. pentru coala primă și cu timbru de câte cincideci de cruceri pentru fiecare cea-laltă coala de hârtie, și trebuie înaintată la direcțiunea financiară competentă. Timbrul de 1 fl. pentru licență se alătură la cerere.

Cererea trebuie să conțină:

- numele, locuința și ocupațiunea celui-ce cere licența;
- numirea localului ce are să-i servească de cârcimă după stradă, numărul casei și al ușii, precum și fixarea acelor ocașiuni speciale, când petentul voese să-și exercite dreptul de cârcimărit și la un anumit loc afară de localul de cârcimă în lăuntru comunei;
- înșirarea după nume a beuturilor destinate pentru vânzare în mic (vin, bere, spirit și vinars, licor etc.), precum și numirea pivnițelor și a altor localități, unde se păstrează beuturile destinate pentru vânzare;
- declararea, dacă licența e a se da pentru cârcimărit ori pentru vânzarea în mic;
- dacă petentul voese însuși să cârcimărească ori să vândă în mic, sau anume prin cine;
- dacă licența se cere pentru un timp anumit ori numai pentru un termen hotărât;
- dacă petentul formează și pe ce base formează vre-o pretențiune la prioritatea garantată prin §§. 5 și 6 ai legii? În cas afirmativ, îndreptățirea la proprietate este a se dovedi prin atestate autentice.

În cerere, petentul are să dovedească mai departe:

- că este majorean, și anume prin extras matricular ori atestat dela primăria comunală;
- că e om bizuit și nepătat, prin atestat dela primăria comunală;
- că e cetățean unguresc ori că are concesiunea a se așeza într-o localitate, tot prin atestat dela primărie;
- minorienii, că au aprobarea autorității orfanale;
- atât minorienii, cât și persoanele morale numirea conducătorului de negustorie, care trebuie să întrunească condițiunile prescise în §-ul 5 al legii. Atestatele dela primărie pot să se facă și în mod colectiv.

Acela, care voese să deschidă într-o comună mai multe cârcime ori negustorii pentru vânzarea în mic, are să ceară licență specială pentru fiecare local, observându-se, că proprietarul licenței numai într-un local poate să fie personal conducător, ear' în celelalte trebuie să se îngrijească de alți conducători coreșpunzători.

2. În ordonanță se spune apoi, că acordarea licențelor atâră dela direcțiunile financiare. Ea are, ce e drept, să ceară părerea autorității politice, dar' nu e îndatorată să procedă totdeauna conform acestei hotărâri. Dacă direcțiunea financiară deneagă licența, respectivul petent poate să recureze în termen de 15 zile la ministerul de finanțe.

Nu e de altminte exclus, ca în singurătate localități să nu se dea licență, ci întreg dreptul de cârcimărit să se dea unui singur arăndaș.

Din Bucovina.

Anteul peregrinagiu la Suceava sub conducerea parohului Vasile Nichitovici din Davidesci, în 2 Iunie 1889.

(Urmare și fine.)

Sâmbătă, 3/15 Iunie.

La oarele 6, după rîndueala mănecăndei, la sunetul clopotului se adună peregrinii, și între cântări și tragerea clopotelor au fost petrecuți de egumen și convent până afară de sfânta mănăstire. De aici, îmbrășându-se unii cu alții, au fost petrecuți până la Călinesci de ieromonahul Euf. Nichitovici, ear' pentru oamenii slăbiți erau la dispoziție căruțe mănăstiresci.

De aici duce drumul prin pădure mai 3 oare.

Drept lîngă fîntăna pădurului era postată procesiunea cu preotul I. Ștefaniuc din Călinesci. Aici s'a făcut sfințirea apei, și urmînd drumul la fîntăna de lîngă casa pădurului, earăși s'a făcut sfințire de apă și oamenii au căpătat de mîncare.

De aici mergînd tot înainte, s'au scoborît în sat la Călinesci.

În biserică s'a făcut doxologie și ectenia pentru morți la un mormînt. Par. I. Ștefaniuc a dat oamenilor pâne și rachiu, ear' toți ceialalți au fost bine găzduiți la Sfinția Sa în casă.

La 12 oare convoiul porni în sunetul clopotelor mai departe, și la hotarul Șerbăuților era procesiunea din sat în frunte cu ieromonahul Teofilact Mihliuc din mănăstirea Dragomiresci, care de present gerezăz afacerile parohiale, nefind preot în sat. Ajunși pe toloaca Șerbăuților, mai toată toloaca era acoperită cu mese pregătite pentru peregrini. Toți economii se puseră la cale să iese cu mîncare întru întîmpinare, și așa și făcără. După-ce gătară de mîncat, le mulțumî par. V. Nichitovici în numele peregrinilor, și ei aprovisionară pe peregrini cu merinde pentru drum. În biserică din sat s'a făcut doxologie și ectenie la mormîntul părinților par. V. Nichitovici.

Ieșind din sat, lîngă curtea boerească s'a făcut rugăciune pentru ploaie, rugăți fiind de către săteni, și arătându-se vicarul protopresbiter, dl I. Hostiuc, care funcționa atunci la curte, i'a ținut par. Or. Dlujanschi o cuvîntare și imediat porni o ploaie torențială, așa că peregrinii au trebuit să-și iee refugiu în șurile boeresci. Ploaia a ținut 2 oare.

De aici porniră mai departe și ajunseră pe teritorul Calafindescilor. Era procesiunea și o mulțime de oameni din sat, și mulți se pregătiră cu bucate pentru peregrini. Au stat 10 minute, apoi în pas gimnastic au mers până la hotarul Negustinei. Procesiunea din Calafindesci a acompaniat pe peregrini preste două hotare și apoi s'a reîntors. Par. M. Ciupercovici era morbos și n'a putut participa.

La hotarul Negustinei aștepta par. I. Gramatovici cu procesiunea și o mulțime de oameni, acompaniînd pe peregrini până la Siret.

Ajunși în biserică din Sirete la oarele 7 seara, s'a făcut doxologie, și la fine par. V. Nichitovici a mulțumit Siretenilor și par. Or. Dlujanschi, care l'a acompaniat la dus și la reîntors, și la oarele 8 seara au pornit mai departe pe drumul cel mare spre Opișeni.

Apotecarul Beil a dat earăși apă de soda de beut peregrinilor.

În Opișeni au înopțat, așteptați fiind cu cină.

Duminică, 4/16 Iunie.

După sfînta liturgie pornind peregrinii mai departe, au ajuns înspre seară la Ceahor, unde au înopțat. Părintele Ar. Berariu a îngrijit pentru cele necesare și

Luni 5/17 Iunie

au pornit spre Cernăuți, unde îi așteptau metropolitul, preoții care au plecat dela Suceava cu trenul și cei din oraș, și făcându-se doxologia și rugăciuni de mulțumire, au odîhnit și au plecat apoi preste Lencesci, Maeseci, Laschiuca și Coșonani fiecare pe al vetrele lor. — Cei din Davidesci, ajungînd acasă, au dat laudă lui Dumnezeu pentru ajutorul său și s'au împrăsciat fiecare pe la casele lor.

Așa s'a finit primul peregrinagiu la Suceava, care în timpul present și referințele din Bucovina are o importanță foarte mare. Peregrinii din Nordul Bucovinei, ajungînd la vetrele lor, vor istorisi cu deamăruntul primirea lor din sat în sat și vor cunoaște cu toții, ce legătură există între ortodoxii din Bucovina. O sută de ani ținut-au ei morțiș la legea lor străbună și sforțările occidentalilor, de ai desbina de biserică ortodoxă română, au fost zadarnice. Prin acest peregrinagiu s'au întărit cei slabi în credință și contrarii o cunosc aceasta. Li-au răpit limba, făcînd din Români Ruteni, dar' legea, aceasta nu o pot.

Preoții ortodoxi ruteni au început a cunoaște pericolul ce-i amenință, gravitînd ei în cele naționale la Galiția; căci Galițienii, sub masca naționalității, subminau ortodoxia în Bucovina. Preoții ortodoxi de naționalitate rutenă au creșut la început, că Galițienii le doresc binele, dar' în urmă au cunoscut înșelăciunea, — au cunoscut că, ținînd cu națiunea rutenă din Galiția, își perd poziția și vor rămîne pe drumuri. — Fiori reci de moarte i'au cuprins, auzînd ce se întîmplase în Rarancea, unde trecură vre-o 300 suflete la biserică unită.

Partea nordică a Bucovinei despre Galiția este expusă unelirilor occidentalilor. Acuma era ocasiunea binevenită, de a participa la acest peregrinagiu. Preoții în frunte se arete poporului că țin la lege, ear' nu o defidă. În Onut se sfătuiră mai mulți gospodari de a da căruțe pentru peregrinagiu, ear' parohul din loc i'ar fi desfățuit. Avem la îndemînă mai multe exemple, care fac pe oameni a nu-și respecta preoții și prin aceasta își sapă ei singuri groapa. Dacă pot Galițienii să meargă cu procesiune dela un sat la altul, când este chram (otput) în vre-un sat, de ce nu fac și ai noștri, și mai ales acuma, când această cestiune a fost propusă la conferența pastorală din decanatul Siretului.

Preoții de preste Prut se-și deschidă bine ochii la ceea-ce fac. Au gravitat spre Leov, ca să desnaționalizeze pe Români, ear' amicii lor, Galițienii, ați îi alungă din parochii. Galițienii, sub masca de naționalitate și limbă, pescuesc cu mregile unei, lucrînd apoi în interesul lor iesuitic.

Sînt multe de vorbit, care nu încap aici, aceste însă le-am indus ca bomboane acelora, care au fost în contra peregrinagului, și sper că în viitor se vor îndrepta și vor participa la al doilea peregrinagiu.

Siret, 29 Iulie 1889.

Oreste Dlujanschi,
preot.

Intîmpinare.

Onorată Redacțiune!

Cu deplină stimă ești rugată a publica următorul răspuns la articolul din Nrul 122 al „Tribunei“, intitulat: „Fondurile grănițeresci din Năsăud“.

Deși scriitorul articolului acestuia îndeamnă pe descendenții grănițerilor la curagiu și-i reacează, ca să elimineze din suflet însușirile cele urite, precum suspiciunile și fceările personale, îmbrăcîndu-se în virtuțile bravilor sei strămoși, totuși dînsul este unul dintre acei fricoși luptători ai cauzei grănițerismului, căruia îi place numai după luptă a veni și a se arăta erou, că așa ar pute căștiga descendenții grănițerilor învingerea, — rezultatul dorit—în lupta ce o poartă pentru bunurile grănițeresci. Dînsul înainte de luptă s'a retras, a tăcut, după luptă îi place a fi erou, ceea-ce e lucru ușor!

Indemnările și sfaturile ce le desvoaltă aici pe hîrtie după timpul trecut, și-ar fi avut locul mai demult, însă i'a lipsit curagiu.

A atinge persoanele, a le ascrie atribute culpabile, fără a le cunoaște purtarea lor, e lucru ușor.

Trebuie a cunoaște mai întîiu împrejurările, cauzele adevărate a le lucrurilor și persoanele, și apoi a păși la critică, căci la din contră, ori-și-ce critic își poate auzi cuvintele, „Doctore, vindecă-te mai întîiu pe tine“.

Cauza repășirii socrului meu Vasiliu Terente din comitetul fondurilor o scie ori-și-cine, deci nu aflu cu scop a o aminti. Despre ceea împregiurare, că procedura lui cu a celor 11 soți a fost bună sau greșită, las ca să judece viitorul. Imputarea lui Publiu, că: „a lăsat să se atace principiul grănițerismului la el acasă, mijlocind alegerea unui negrițer în locul d-sale“, nu a fost cauza sau interesul personal și nici dragostea cătră ginearele seu, pentru-că dînsul este acel bărbat, care ori-cînd a scuit preferi cauza și interesul grănițerismului intereselor sale personale și familiare, și în tot timpul, că a luat parte la adunările grănițeresci, fără sfială și cu curagiu bărbătesc, ca membru independent și neinteresat, a spus aceea ce a simțit și a vădit că conduce la scop, ba chiar a și protestat adese-ori contra multor decisiuni daunose pentru comuna Romuli, al cărei reprezentant a fost, însă durere, că nu a fost considerat.

Atît cauza, pentru care a lăsat el ca eu să pășesc în comitet, cât și motivele, care m'au îndemnat și pe mine la pășire, nu a fost și nici nu sînt, după-cum se exprimă Publiu, pășire dușmănoasă sau îngreunare în situațiunea grănițerească, dară eu, cunoscînd împregiurările din comuna Romuli, dacă nu acceptam votarea unanimă a comitetului comunal, care în majoritate consistă din negrițeri și neafîndu-se afară de socrul o altă persoană, care se coreșpundă sarcinei ce este împuternătată cu acest post onorific, atunci nu în urma mea, după-cum dîce scriitorul articolului, acuma se întîmplă, că ar fi candidat Weismann sau Wider, pentru-că, cu regret trebuie să mă exprim, între astfel de împregiurări ne aflăm astăzi și aici.

Deci, pentru delăturarea acestui rîn, de care se teme și autorul articolului acestuia, am fost necesitat a păși în comitet, pentru-că ca unicul ce canose toate afacerile grănițerilor încă de mic și ca Român m'am simțit capabil de a pute lupta dimpreună cu alții în această cauză sfîntă și nobilă ca ori-și-care descen-

dent de grănițer, de care astăzi eu sînt legat atît din punct de vedere moral, familiar, cât și material.

Deși am cunoscut neplăcerea unora dintre grănițeri, totuși dintre două rele ce 'mi-au stat în cale am preferat a alege rîul cel mai mic, adevcă am pășit eu în comitet, în loc ca să las să între candidați perciuinași, după-cum se exprimă Publiu.

După luptă, eroul scie scrie aceea ce ar fi trebuit să fi scris înainte de a se începe alegerea reprezentanților în comitetul grănițeresc pe baza statutelor nou: „Ca o datorință deosebită are comisiunea de a se interesa, ca la fiecare alegere de membri în comitet să se păstreze principiul grănițerismului neatacat“.

Aceasta am așteptat și eu dela comisiune, pentru-că de 5 ani, decînd sînt în această parochie, totdeauna în afacerile grănițeresci, președintele fondurilor a exmis cercular la comunele grănițeresci, prin care le-a informat despre procedura ce aveau de a observa față cu cauzele grănițeresci.

Acum însă, cînd a fost o cauză de mai mare importanță și mai profund tăietoare în principiul grănițerismului decît în trecut, toți descendenții de grănițeri au tăcut, nici unul dintre aceia ce le place a se numi luptători ai cauzei grănițerismului n'a publicat barem pe scurt statutele, deși ei le-au avut la mînă, și așa în tăcere alegerea membrilor în comitetul fondurilor s'a întîmplat în cercul Năsăudului într'un mod improvizat. Statutele fondurilor nu s'au publicat, ba nici la comiteele comunale nu s'a notificat ținerea ședinței aceleia după-cum prescrie legea, ci venind amplotul politic încredințat cu aceasta în cancelaria comunală pe neașteptate, a adunat reprezentanța comunală și așa s'a luat conclus în cauza aceasta.

Dacă se publica afacerea aceasta grănițerească în ori-care diar român, ca să se poată scîl deoparte intențiunea comitetului față cu statutele nou și de altă parte intențiunea descendenților de grănițeri, atunci nici M. P. din B. T. nu ar fi pășit în comitet.

După întîmplearea alegerii e ușor a scrie și a calomnia pe M. P., pe mine ori și pe altul ori-și-cine.

Ventilările ce le-a făcut prin „Tribuna“ earăși ceva scriitor, căruia încă îi place a fi erou numai după luptă, a putut să nu le scie M. P., chiar și dacă ar fi fost publicate înainte de alegerea lui, pentru-că nu fiecare preot se află în acea pozițiune materială, încât să-și poată procura toate diarele române, unul cetesce „Tribuna“ și altul „Gazeta Transilvaniei“, după-cum îi conced împregiurările.

Chiar Publiu dîce: „că a spus aceea ce a spus cu inima deschisă și cu deplină sinceritate“, însă eu dîc, că dacă ar fi și d-sa sincer, atunci trebuia a reflecta pe M. P. privat despre cauza aceasta, și dacă nu se retrăgea, atunci trebuia a păși pe calea publicității.

Dorința lui este, ca și eu să abdic din comitet, ceea-ce în scurt voui și face, însă nu de frica penei d-sale, ci din simțul bun și nobil ce-l păstrez în sinul meu față cu cauza grănițerismului.

Așadar' atît în comitet, cât și în panteonul grănițerilor îl las să se figureze d-sa, fiindcă este vrednic a se pute așeza acolo, pentru-că faptele trecutului în cauza luptei grănițerismului de vre-o două decenii arată vredniciile acelora ce au fost în comitetul fondului lor.

(Va urma.)

Eu isei cătră maica!
Maica mea nu m'ntreba,
Că spune-mi-se fața,
Că-i galbină ca ceara
Și-i veseală ca ceapa.

G. B. D.

Haina ruptă.

O părechie foarte elegant îmbrăcată trecea pe strada principală a unui oraș rusesc din S. d.ul Rusiei. Bărbatul era unul dintre cei mai avuți neguțatori ai orașului, și drept-aceea, muiera își vedea misiunea ei în reprezentarea ostentativă a avuției soțului ei; și le-pul hainei ei foarte prețioase mătura colbul dealungul stradei.

În momentul acesta eată iese în grabă un locotenent tînr de dragoni din poarta locuinței sale, luînd direcțiunea spre casarmă. În fereastra casei chiar de preste stradă se arată capul unei fetei drăgălașe; oficerul salută, privind răpit în sus, — și în același moment rrrr, unul din pîntenii sei rupe rochia nevastei neguțătorului.

„Of, m'rog de scusă, doamna mea!“ — exclamă junele perplex. „Nu-ți pot spune, cât sînt de necăjit, că 'mi-s'a întîmplat așa ceva, sperz însă că dauna se poate repara“.

„Nu, domnul meu“, strigă muiera neguțătorului. „Șlepul e rupt și rochia e rui-nată!“

„Domnule, trebuie să plătesci paguba făcută“, adause neguțătorul.

„Aceasta se subînțelege“, afirmă locotenentul, „aici e adresa mea“, și scoase o tăș-

cuță cu bilete de vizită; însă neguțătorul refușă de a primi biletul, dîcînd într'un ton aspru: „Mai întîiu plătesc, altcum nu te vei îndepărta“.

„Dar' m'rog, domnule, sînt în serviciu. Dacă m'întîrziu, m'asteaptă pedeapsă grea. Cât face dauna?“

„Rochia e nouă“, dîse dama, „astăzi am îmbrăcat-o de prima-dată, și deci trebuie să pretind prețul întreg, două-sute ruble“.

„Două sute ruble!“ — exclamă ostașul înspăimîntat. „Salarul meu anual de-abia face atîta“.

Într'aceea s'a fost adunat un cerc de spectatori împregiuror lor, care ascultau întrevorbirea aceasta interesantă.

„Atunci pretind ca să ne însoțesci până la poliție“, dîse dama.

„M'aduci în perplexitatea cea mai mare“, se rugă nenorocitul cavalerist.

Mai parlamentară cîtva timp, însă dama nu cedă, ba amenință cu arestare; locotenentul trebui să le urmeze în sala judecătorească.

Sentața judecătoreștii fu scurtă și promptă: „Locotenentul are să plătească ori vine închis“.

Conform legilor din Rusia, pentru astfel de cestiuni judecătorești trebui să aplice sentența aceasta, la aparență atît de draconică.

„Mi-e imposibil de a plăti numai decăt“, răspunse locotenentul; „și nu-ți pare prețul prea exagerat, domnule judecător?“

„Fieciune e îndreptățit a fixa prețul posesiunii sale“, observă judecătorul, „dar' am dreptul de a sfătui pe acusatori să fie

toleranți față cu domnul oficer și să nu-l neferească“.

Din băncile unde se afla un public numeros, se auziră expresiuni de aplaus.

Neguțătorul șoptia cu nevastă-sa, el părea a fi înclinat spre un pas împăciuito, însă muiera protesta prin o mișcare energetică a capului.

„Domnule judecător — îl întrerupse ea, — „insist la calea legii, te rog a face pașii necesari“.

„Un moment!“ — se auzi atunci o voce de bas adînc, și un bătrîn decorat cu multe pîntice de orduri înaintă spre masa judecătorească. „Am onorul a m' recomanda: Miloradowitsch, general în pensie; domnule locotenent, primesci cele două-sute ruble ca un împrumut dela mine?“

„Cum să m'încumet la așa ceva“, suspînă junele, „poate-că în toată viața mea nu voui fi în stare a înapoia banii“.

Generalul șopti cavaleristului câteva cuvinte în urechie și fața acusatului se însemină. „Primesc împrumutul“, — dîse el, prezentînd damei bancnotele.

Dama se gîtia acum, dînd soțului ei brațul, de a părăsi sala judecătoreștii.

„Numai încă o bagatelă“, — strigă oficerul. — „Te rog, dle jude, a m' sprigini acum și pe mine la câștigarea proprietății mele“.

„Cum așa?“ — întrebă judecătorul poliției.

„Rochia aceasta e acum a mea, căci am plătit-o“.

„Încă astăzi o să 'ți-o trimit la adresa d-tale“, — observă dama cu despreț, — „deoare-ce se pare, ții mult la rîza aceasta“.

„Nu, doamna mea, și eu sînt acum îndreptățit a pretinde, ca cestiunea să se rezolveze imediat. Te rog deci, ai bunăvoință a-mi preda posesiunea mea, căci am grabă“.

Nu mai cu anevioe își puteau reține spectatori risul ce deja începea a-i umfla.

„Cum să-mi desbrac eu rochia aici în sala judecătoreștii!“ — strigă muiera neguțătorului roșie ca racul.

„Rochia e acum a mea“, — răspunse oficerul cu sînge rece.

Bărbatul, care se afla în perplexitate, asigură, că imediat se va trimite haina, și nu ar fi altceva, decăt o glumă rea, ca muiera lui să fie silită a-și desbrăca rochia aici înaintea publicului.

„Nu glumesc nici cît de puțin“, — afirmă oficerul, — „și m'rog de domnul jude acum din parte-mi a face pașii necesari“.

„Pretențiunea e îndreptățită“, — dîse judecătorul cu indiferențism, — „oficerul are drept de a pretinde îmanuarea imediată a posesiunii sale. Nu te învoiesci la aceasta, doamna mea?“

„Se înțelege!“ — strigă dama în ton interminabil, — „sub nici un preț nu m' desbrac aici!“

Judele făcî un semn servitorului de cancelarie, unui bărbos posomorît cu mustețe mai mult decăt strașnice, care numai decăt înaintă spre damă în pas milităresc, ca la un

marș de paradă. Ilaritatea spectatorilor creștea din ce în ce.

„M'rog!“ — strigă acum neguțătorul. — „Răscumpăr haina! Aici sînt cele două-sute ruble!“

„Nu m'mulțumesc cu atîta“, — răspunse cavaleristul, refuzînd de a primi bancnotele. — „Fieciune poate fixa prețul posesiunii sale. Rochia aceasta are să m' coste pe mine, absentînd dela serviciu, carcer, afară de aceea speșele judecătoreștii pentru procesul perdut de mai nainte. Pretind o mie ruble“.

Spectatorii rideau cu sgomot. Judele trebui să intervină energic și declară: „Pretențiunea e proporțional foarte exagerată, dar' partida acusată nu e astrînsă de a o primi, dama poate renunța la răscumpărarea hainei, lăsîndu-o aici“.

„O mie ruble, aceasta e o nerușinare!“ — strigă dama infuriată.

„Nici-decum“, — răspunse locotenentul cu politeță, — „și de altcum nici nu reflectez din parte-mi la un câștig din cestiunea aceasta. Plusul are să incurgă în cassa orfanilor militari din ultimul răboiu. Și eu privire la aceasta măresc prețul hainei mele la două mii ruble“.

Neguțătorul scoase portofoliul. „Aici sînt două mii ruble. Lecția e scumpă, dar' o să ai și binele ei“.

Ear' judecătorul declară în mod patetic: „Domnii mei, pertractarea s'a sfîrșit“.

După S. Kopal. Trad. Fr. Beșanu.

CRONICĂ.

Dela Curte. Maiestatea Sa Monarchul a plecat ieri-seara cu adjutanții la Ischl; în 14 l. c. Monarchul va pleca la Gastein. — Maiestatea Sa Împărăteasa-Regină împreună cu Archiducesa Maria Valeria se află la Feldafing. Măne, Duminecă, Ele vor pleca la Gastein.

Archiducele Albrecht va sosi în zilele aceste la Sibiu, ca să facă o inspecțiune de trupe în Ardeal. Țiua sosirii e încă nehotărâtă.

Numiri. În urma schimbării administrației financiare, ministrul de finance a numit deja pe cei 50 de directori financiari, pe baza Art. de lege XXVIII din 1889. Între noii directori financiari aflăm numai doi Români: pe George Pop din Alba-Iulia și Demian Dragonescu. Foia oficială de achi publică numai numele directorilor, dar nu și locul unde sînt staționați. Numai în Dej scim, — din alt izvor, — că e numit director financiar Iuliu Tusa, fost inspector-suprem al perceptoratului din Dobrița.

Bancnotele cele nouă de 1 fl. Foia oficială publică încunoscîntarea, că bancnotele cele nouă de 1 fl. cu datul de 1 Iulie 1889 se vor pune în circulație. Bancnotele vechi de 1 fl. cu datul de 1 Ianuarie 1882 sînt a se schimba la perceptorate și la casele statului până la 30 Iunie 1890. Dela acest termen până la 30 Iunie 1892 bancnotele vechi de 1 fl. se vor primi numai la cassa centrală c. r. din Viena și la cassa r. u. din Budapesta, apoi la casele țerii, ear' trecînd acest termen, nu se vor primi și schimba decît cu petițiune la ministerul comun de finance. Dela 31 Decemvrie 1893 nu se vor primi deloc mai mult. Eată cum sînt bancnotele cele nouă: lungi de 105 milimetri, late de 68 1/2 mm. Ele sînt tipărite albastru pe ambele părți; tipul notei e lung de 96 mm., lat de 61 mm., el e încușigurat de o cunună, pe care e scris repetat cu litere luminoase „Ein Gulden“ și „egy forint“. Deducubul cununii e scris nemțesc: „Die Nachahmung der Staatsnoten unterliegt der gesetzlichen Strafe“, și ungurească tot aceeași. Cunună e cu ornamente la partea din sus. În mijlocul tipului e un oblong cu desamuri fine și serpuitoare, conținînd textul. Oblongul are deasupra tipărită o medalie ornată cu ghirlande de laur, pe medalie e capul Monarchului, privind la dreapta pe latura cu text german, ear' pe latura cu text maghiar privind la stînga. Sub oblong stă un copil în genunchi, în mîni cu o ramură de oliv.

O întrebare. Sîntem recercați a publica întrebarea, că oare permis este, ca ficiorii români din trupele de aici în zile de sîrbători românesce legate să fie duși la exerciții, după-cum sîntem asigurați că s'a în-tîmplat în săptămîna aceasta în Țiua sfîșilor apostoli Petru și Pavel. Nu putem decît repeta și din partea noastră această întrebare, că unele sîrbători românesce, respective orientale, sînt respectate de comănde militare în toate garnisoanele cu ficiori de ritul oriental, dar' nu scim apriat, ține-se de aceste și sîrbătoarea de sub întrebare.

Exerciții de marș. Batalionul 23 al vîntătorilor de cîmp din Sibiu a făcut ieri un exercițiu de marș. Poimîne va face batalionul al 2-lea al regimentului de infanterie Nr. 31 un marș pe dealurile dela Riu-Sadului.

Căldura de ieri. În vara aceasta n'am avut încă o Ți mai ferbinte ca ieri. Termometrul a arătat pe la ameați 40 grade Celsius; la 6 oare seara căldura era de 30 gr. Celsius la umbră, ear' la soare 35 gr.

Lungoare în Ludoviceu. În academia-militară „Ludovica“ a isbucnit în mod sporadic lungoare. S'au îmbolnăvit vre-o 5 inși. Dacă boala va spori, academia va fi închisă.

„Abzug Nemet“. Erau mai s'o pățească Nemții în Murș-Oșorheiu! În acel oraș s'a arangiat o petrecere cu joc. Oamenii au jucat, au beat, au toastat. Pe la meșul nopții s'a scoborit Duchul Sfînt în chip de vandalism preste apostoli „Kultur-egylet“-ului. Spiritul lui Árpád a năvălit în inimile celor ce toastau, și cea mai înflăcărată manifestațiune a acestei înfușfieri a fost urletul: „Abzug Nemet“. La o masă ședeau mai mulți Nemți. Audind Maghiarii, că Nemții își vorbesc limba lor, au tăbărit asupra lor și i'au scos de cap afară la largul. Au mîncat Nemții bătaie. Dar' s'au bucurat că s'au vîdut scăpați cu atîta numai, căci Maghiarii și-au tras seama mai tîrziu, de ce n'au aruncat pe Nemți în canalul morii. Au alerțat după Nemți se-i prindă, ca totuși se-i arunce în canal, dar' nu i'au prins. Starea culturală! Au fost beți Maghiarii, — și cînd nu sînt ei beți? Întelegem beți nu de beutură, ci de încredere orărbă. Dar' cel beat, ca și cel orb, dă de gard în urmă!

Maghiarisarea Bistriței. „Kolozsvár“ publică o corespondență din Bistrița. În acea corespondență se face mult tărăboiu despre maghiarisarea Bistriței. Până acum 2—3 ani nu vorbiam nimeni ungurească în Bistrița; decînd a venit Bánffy, Sași încep a se da după pîr. Prin prăvălii se țiguresce în limba maghiară. Barea prin cărăime se cere și se bea ungurească. Pe strade nu auți altă salutare decît „alászolgája“. Progresul e enorm. Bistrița se ridică într-un tempo umitor de repede. „Kolozsvár“ așa crede, noi însă nu. Bistrița geme de Ovrei. Perciunii lungi ai Ovreilor arată totdeauna direcția vîntului. Pentru „g'schäft“ Ovreur asvirile cărbunele aprins în barba tătăne-seu, — Ovreii sînt Maghiarii Bistriței. Ca în tot locul. Poporul în Bistrița

e săsesc și românesc: Sași sînt astăzi tot sași; ear' pentru Români, s'au convins și se conving Maghiarii, că ungureasca limbă moartă.

Robert Hamerling, unul dintre cei mai talentați poeți tineri ai Germaniei, trage de moarte în Gratz. De o săptămîna nu mai cunoaște pe nimeni.

Moceanu la Paris. Cetim în „Românul“: După cît aflăm, preste câteva zile Moceanu, cunoscutul profesor de gimnastică din capitală, va pleca cu o trupă a sa la exposițiunea din Paris. De aci va face o călătorie prin diferite orașe din Asia.

Din public.*)

Avis.

Conform concludului comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, adus în ședința dela 9 Iulie n. a. c., la școala civilă de fete cu internat a „Asociațiunii“ se va deschide cu începerea anului 1889/90 de nou cursul complementar, provădît în statutul de organizare §. 4 pentru cazul, cînd se vor prezenta eleve.

Fiindcă amintitul curs are în prima linie menirea: a da învățămîntului din clasele ordinare o direcțiune pronunțată spre ocupațiunile, ce așteaptă pe eleve în viața practică prin urmare a satisface nisece trebuințe foarte însemnate, se atrage asupra lui luarea aminte a on. părinți interesați. Elevele, care doresc să fie primite în acest curs, vor ave să se însine la direcțiunea institutului cel mult până la 3 Septemvrie st. n. a. c.

Sibiu, 10 Iulie 1889.

Comitetul „Asociațiunii transilvane“.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

Roma, 12 Iulie n. Nunțul Galimberti este așteptat cu o scrisoare de la Împăratului-Rege Francisc Iosif, în care Papei i-se dă sfatul să nu plece din Roma.

Petersburg, 12 Iulie n. Țarul se va duce la 20 August în Danemarca și va petrece acolo șese săptămîni.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 13 Iulie n. „Egyet-értés“ publică o scrisoare a lui Francisc Kossuth, care rectifică împărțirile foilor cu privire la declarațiunile tatălui-seu. Kossuth nu a Țis, că s'ar reîntoarce, dacă patria ar fi pe cale sigură de a-și ajunge independența, ci a Țis, că s'ar reîntoarce, dacă Ungaria ar fi independentă sau prin reîntoarcearea sa ar crea o asemenea stare. În ce privește parlamentarismul, Kossuth ține, că în cestiunile mai importante e corectă cea mai mare încordare a puterilor; perhoresează însă politica personală. Vorbe, cum sînt, că Tisza merită să fie sbiciuit și extradat, el, care a fost de față la discursul tatălui-seu, nu a audît, și Kossuth nici nu are obiceiul de a întrebuița asemenea termeni.

Moroviț, 13 Iulie n. Matia Kassza, proprietarul unui vas de petriș, și-a încărcat vasul pe insula austro-ungară Rața și poliștiții sîrbi au trecut granița și au dat ordin ca să se sisteze lucrul. Corăbierii nu au dat ascultare ordinului, provocîndu-se la împregiurarea, că se află pe teritoriul unguresc. Poliștiții s'au retras, dar' mai tîrziu s'au reîntors înarmați în număr de unsprezece persoane. Pe Kassza l'au dus cu ei pe teritoriul sîrbesc, unde se află încă și astăzi arestat.

Paris, 13 Iulie n. Dreapta a hotărît spîrginirea punerii sub acuză a ministrului de interne Constans, pentru stoarcerile comise în calitate de guvernor al Indochinei. Propunerea în această privință s'a prezentat astăzi și Tirard a declarat, că ea nu e prin nimic îndreptățită. Cu prilegiul desbaterii asupra proiectului de lege despre amnestie, deputatul algerian Cutulier vorbește în contra extinderii amnestiei și asupra răscolărilor din Algeria. Boulangistul Laur observă, că asemenea cuvinte murdăresc tribuna oratorilor. Între Laur și deputatul algerian Thomson s'a iscat apoi în coloar o ceartă vehementă. Laur a pîlmuit pe Thomson, la ceea-ce acesta i-a replicat cu o mulțime de pumni și cu lovituri de picioare. Aseară a fost între ei un duel; gloanțele s'au schimbat de două ori, dar' nici unul nu a fost nimerit.

Bibliografie.

A ieșit de sub tipar:

Tomul al doilea din

Operele Postume

ale Iuliei Hașdeu,
întitulat: Chevalerie, Confidenceset Canevas,
précédé d'une lettre et d'une notice par M. M. Emile Boutroux et Louis Leger, professeur au Collège de France.

Între altele cuprinde și scrisoarea lui Sully Prudhomme despre Iulia Hașdeu. Preste 300 pagine, pe hîrtie velină. Deposit la librăria Sococ și la redacțiunea „Revistei Noue“, strada Regală 16 în Bucuresci.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 23 August st. n. a. c. imobilele lui Iosif Tóth decătră tribunalul reg. din Dobrița.

— 29 Iulie st. n. a. c. imobilele Mariei Szigeti (în Odorheiu) decătră trib. reg. din Elisabetopol.

— 22 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Ioan Tanazevits decătră judecătoria cerc. din Madoș.

— 20 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Carol Beér decătră jud. cerc. din Becicherecul-mare.

Edicte:

A se însinua pretensiunile în 45 de zile:

— la rămasul după Berta Gyöngyösi născ. Barabás (din Marcheș) și Simeon Mike (din Breț), la trib. reg. din Chezd-Oșorheiu;

— la rămasul după Proca Peacsky (din Itebea-sîrb.), Luchiana Achim (din Toracul-mi) și Ludovic Mixity (din Neuzina), la trib. reg. din Becicherecul-mare;

— la rămasul după Nonu Crijan (din Ipp) la trib. reg. din Zălău;

— la rămasul după Ana Jakab născută Kelemen (din Hălmiag), la tribunalul reg. din Elisabetopol.

Citațiune:

— Vasile Micu din Sebeșul-inf., a căru ubicațiune e necunoscută, e provocata se prezenta în restimp de un an la sedria orfanală în Sibiu.

Concursuri în provincie:

— Contra Sigismund Ligeti, comerciant în Mișcolț. Cnrs. cms. Ignatie Kaffka; massa crt. Dr. Iosif Ferbstein. Term. de ins. 16 Septemvrie; procd. de licuid. 24 Septemvrie.

— Contra Iosif Winkovits, com. în Steierdorf. Cnrs. cms. Dr. Ioan Lallisevits; massa crt. Ilie Trăila. Term. de ins. 31 August; procd. de licuid. 28 Septemvrie.

Posturi vacante:

— Un post de subnotar la judecătoria cercuală din Cașovia. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de jude la tribunalul reg. din Alba-Iulia. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Csircs (ctul Sáros), prelîngă 100 fl. cauțiune; remunerațiune 150 fl., paușale 40 fl. și ca amanuare 12 fl. A se adresa în trei săptămîni la direcțiunea postală în Cașovia.

— Un post de magistru postal în Emőd (ctul Borsod), prelîngă 100 fl. cauțiune; remunerațiune 200 fl., paușale 40 fl. și ca amanuare 33 fl. A se adresa în trei săptămîni la direcțiunea postală în Cașovia.

— Un post de subjude la judecăt. cerc. din Nagy-Bittse. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

Călindarul zilei.

3/15 Iulie.

Iulian: Hiacint.

Gregorian: Împărt. Apostol.

Soarele: răsare 4.18, apune 7.53.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 13 Iulie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 724.4)	Diferența din prețiuș	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
725.5	-3.7	+18.5	+32.2 +18.0	V

Din țeară, 12 Iulie, 7 oare dimineața.

Stațiuni:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	țaria
Budapesta	760	+22.6	—	—
Sătmăr	760	+23.1	—	—
Cluj	760	+21.4	—	—
Orșova	760	+19.7	—	—
Timișoara	761	+25.0	S	—
Arad	768	+20.8	S	3
Panciova	762	+23.8	—	—

Sosiți în Sibiu.

La 13 Iulie n.

Hotel „Neurivier“, Baroul Husár din Cluj. A. Schmidt, comerciant din Brașov. Dr. Farkas, avocat, Perles, privatier, ambii din Budapesta.

Hotel „Habermann“. I. Konnerth din Roșia.

Economic.

Stările economice în România.

Productele în general sînt frumoase; grădinile cu zarzavat asemenea, afară de cele cu pomi, care din cauza rēcelii de primăvară au legat prea puține fructe; prăsitul fasolei și porumbului s'a terminat.

Sămēnăturile de toamnă, din cauza lipsei de ploaie la timp, promit a da în cea mai mare parte o recoltă mediocră, ear' cele de primăvară, în urma ploilor din luna curență, sînt frumoase; fēnațele cosite și nestrînse, apucate astfel de multe ploie de acum, s'au cam înegrit; viile sînt frumoase.

Secerișul grăului a început, însă deseale ploie ce au căuț, au cam îngrijat pe cultivători.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din

Viena anunță următoarele insolvențe: Ludovic Lőwy, comerciant în Igla. Coloman Weisz, comerciant în Carei-mari. Antonie Arnold, comerciant în Biserica-albă. Jacob Steiner, băcan în Zenica. Aron Israelovits și Bompania, comerciant de vestminte în Bucuresci. Anton Végh sen., comerciant în Reșița. Adolf Brich, comerciant în Viena. Teodor Teutsch, firmă comercială în Homonna. Ludovic Janowitz, comerciant de fer în Viena.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 28 Iunie 1889.

Bach lui I. Corbu, grâu 3750 hect., 8'68 lei. Bach lui I. Dreyffus, sēcară 2200 hect., 5'20 lei. Marras lui Focca, porumb 1400 hect., 6'50 lei. Cottis lui Focca, porumb 1050 hect., 6'50 lei. Gardelli lui G. Mendl, porumb 1500 hect., 6'05 lei. Nicolopulo lui Focca, porumb roșu 1800 hect., 6'70 lei. Sgardelli lui Schmirer, orz 3000 hect., 4'80 lei. Silberstein lui Bellet, grâu 700 hect., 9'50 lei. Bach lui L. Dreyffus, sēcară 4150 hect., 50 1/2 lei. Sachelaridi lui Petricioni, grâu 6300 hect., 11— lei. T. Dimitriadli lui Zerman, grâu 1150 hect., 10'25 lei. Archondi lui Zerman, grâu 2480 hect., 9'65 lei. Archondi lui Zerman, grâu 3710 hect., 8'50 lei. Vronis lui Zerman, grâu 3500 hect., 10'25 lei. Marghiloman lui Zerman, grâu 4000 hect., 11'50 lei. Marghiloman lui Zerman, grâu 4000 hect., 11'50 lei. Peirano lui Waller, grâu 4000 hect., 9'50 lei. Vamvuri lui Waller, grâu 13700 hect., 9'62 1/2 lei. Haracopo lui Schmirer, grâu 5060 hect., 11'85 lei. Curvisiano lui L. Mendl, grâu 3250 hect., 11'25 lei. Eisenstein lui Bellet, grâu 1700 hect., 9'25 lei. Cosmatos lui Focca, porumb 3300 hect., 6'50 lei. Brociner lui Peirano, porumb 750 hect., 6'42 1/2 lei. Sgardelli lui Agnesie, porumb 2100 hect., 6'50 lei. T. Dimitriadli lui Waller, porumb 8200 hect., 6'32 1/2 lei. Bach lui Sgardelli, porumb 7000 hect., 6'65 lei. Sgardelli lui I. Dreyffus, porumb 7000 hect., 6'50 lei. Jippa lui Carnevalli, porumb 1800 hect., 6'50 lei. Perlea lui Carnevalli, porumb roșu 2000 hect., 7'60 lei. Perlea lui Carnevalli, porumb roșu 3000 hect., 8'10 lei. Perlea lui Peirano, porumb roșu 1150 hect., 6'32 1/2 lei. Perlea lui Peirano, orz 1600 hect., 5'20 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 12 Iulie Grâu hectolitru 76—82 chilo fl. 4.50 până fl. 5.30; grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 3.30 până fl. 4.10, sēcară 70 până 75 chilo fl. 3.10 până fl. 3.50, orz 62 până 66 chilo fl. — până fl. —, ovēs 42 până 50 chilo fl. 2.70 până fl. 3.30, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 3.20 până fl. 3.60, mēlaiul 78 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.80 până fl. 1.50, semēntă de cānepă 48 până 50 chilo fl. 3— până fl. 3.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5— până fl. 6—, linteă 78 până 82 chilo fl. 9— până fl. 10—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 5— până fl. 6—, pāsāt de grāu 100 chilo fl. 14— până fl. 16—, fāina Nr. 3 100 chilo fl. 14—, Nr. 4 12—, Nr. 5 11—, sālina 100 chilo fl. 56— până fl. 58—, unsorearea de porc fl. 58— până fl. 59—, sēu brut fl. 20— până fl. 22—, lumini de sēu fl. 32— până fl. 34—, lumini turnate de sēu fl. 35— până fl. 36—, sāpunul fl. 20— până fl. 24—, fēn 100 chilo fl. 1.20 până fl. 1.50, cānepa fl. 30— până fl. 32—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3—, spirțul p. 100 l. 0/2 52 până 55 cr., carnea de vită chilo 40 cr., carnea de vițel 28 până 36 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec — până — cr., ouș cu 10 14 până 16 cr.

Piața din Mediaș, 11 Iulie Grâu hectolitru fl. 5— până fl. 5.30; grâu mestecat fl. 4.10 până fl. 4.30 sēcară fl. 3.40 până fl. 3.60; orșul fl. — până fl. —; ovēsul fl. 3— până fl. 3.25; cucuruzul fl. 4— până fl. 4.25; semēntă de cānepă fl. — până fl. —; crumpenele fl. 1.80 până fl. 2.20; mēlaiul hectolitru fl. — până fl. 10—; mazerea fl. — până fl. —; fasolea fl. 5— până fl. 5.10; linteia fl. — până fl. —; chiminul (sēcarea) fl. 40— până fl. 50—; sēu brut 100 kilograme fl. 18— până fl. 22—; lumini de sēu vērșate fl. 36— până fl. 38—; unsorearea de porc fl. 60— până fl. 65—; sālina fl. 60— până fl. 65—; cānepa fl. 38— până fl. 42—; fēnul fl. 1.20 până fl. 1.30; sāpunul 100 bucăți fl. 20— până fl. 30—; spirțul gradul 55 cr.; carnea de vită chilo — până 36 cr.; carnea de vițel 34 până 36 cr.; carnea de porc — până 48 cr.

Țirgul de rîmători în Steinbach. În 11 Iulie n. s'a notat: unguresci bētrāni gri 45— cr. până 45 1/2 cr., unguresci gri, tineri 47— cr. până 48 1/2 cr., de mijloc 46— cr. până 47 1/2 cr., ușori 44— cr., până 45— cr., marfă țērānească grea — cr., până — cr., de mijloc 54— cr., până 54 1/2 cr., ușorā 42— cr. până 55 1/2 cr., romānesci, de Bakony gri 53— cr. până 45 1/2 cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sērbesci gri — cr. până — cr., transito de mijloc 54— cr., până 54 1/2 cr., transito ușori 53 cr. până 53 1/2 cr., îngrășăți cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpēniți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapestadel 11 Iulie 1889.

Săminte		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	până		dela	până
Grâu							
Bănățesc, nou		—	—	—	—	—	—
Grâu dela Tisa		—	8.15	8.35	—	—	—
Grâu de Pesta		—	8.10	8.20	—	—	—
Grâu de Alba-regală		—	8.15	8.25	—	—	—
Grâu de Bácska		—	6.90	7	—	—	—
Unguresc de Nord		—	6.75	7	—	—	—
Săminte, vechi ori noue		Solul	Calitatea per Hect.		Prețul per 100 chilogr.		
					dela	până	
Săcară			70—72		6.40	6.45	
Orz		Nutreț de vinars	60—62		5.70	6.30	
"		de bere	62—64		6.30	7.10	
"		—	64—66		7.35	8.50	
Ovăș		—	39—41		5.25	5.70	
Cucuruz (porumb)		bănăț.	75		4.45	4.65	
"		de alt soi	73		4.70	4.75	
"		—	—		—	—	
Hrișcă		—	—		5.40	5.75	
Marfă pe termen.	Grâu	de primă.	8.27		8.31		
	"	de toam.	7.23		7.25		
	Cucuruz	lul. Aug.	—		—		
	"	Maiu.-Iun.	4.81		4.83		
	Ovăș	de toam.	4.81		4.83		
	"	de primă.	5.30		5.41		
Produse diverse		Soiu			Curaul		
					dela	până	
Prețul pe 100 chilograme.	Sem. de trif.	Lucernă ungurească	52—	56—			
	"	franceză	—	—			
	"	italiană	—	—			
	"	roșie	52—	56—			
	Oleu de rap.	rafinat	36—	38—			
	Oleu de in	—	—				
	Uns. de porc	dela Pesta	64.50	65—			
	Slănină	dela țeară	53—	54—			
	Său	svântă	59—	60.50			
	Prune	afumată	56—	57—			
	Lictar	—	33.50	34.50			
	"	din Bosnia, în buți	—	—			
	Nuci	din Sârbia, în saci	10.25	18.50			
	Gogoși	slavon, nou	16.50	16.75			
	"	bănățesc	16—	16.25			
	"	din Ungaria	—	—			
	Miere	unguresci	—	—			
"	sârbesci	—	—				
Ceară	brută	29.50	30—				
Spir	galbină străcurată	33—	34—				
"	de Rosenau	118.	120.				
"	brut	14—	15—				
"	Drodiuțe de spirit	18—	18—				

Nr. 176/1889.

[744] 1-3

Concurs.

Pentru ocuparea cu 1 Septembrie n. a. c. a 3 posturi de învățători și a unui post de învățătoare la școala civilă de fete cu internat a „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, prin aceasta se esere concurs.

Doritorii de a ocupa vre-unul dintre posturile amintite au să prezente următoarele documente:

- atestat de botez;
- document despre calificarea cerută prin legea statului (§. 103 al Art. de lege XXXVIII din 1868) pentru ocuparea de posturi de învățători la școala civilă;
- o arătare în scris despre studiile pregătitoare și despre ocupațiunea de până acum;
- arătarea specialității, pentru care sînt pregătiți cu deosebire, și
- fiind limba română limba de propunere, să dovedească că posedă perfect limba română în vorbire și scriere; pentru postul de învățătoare se cere, prelungă calificarea amintită mai sus, și calificare specială pentru lucrul de mână și vîrsta de cel puțin 20 ani.

Concurenții, care vor dovedi aptitudine specială în privința cunoașterii și a limbii germane, franceze, a gimnasticii sau altei specialități de școală, vor avea preferință între cei alții cu pregătiri egale.

Fiecare concurent, care va fi ales învățător sau învățătoare, se obligă a propune până la maximum de 30 oare pe săptămână.

Cu posturile ce sînt a se ocupa, sînt împreunate următoarele beneficii:

- învățătorilor salar anual de câte 700 fl. v. a. și 150 fl. v. a. bani de cuartir;
- învățătoarei, prelungă întreaga întreținere în internat (vipt, locuință, încălzit, luminat, spălat), salar anual de 400 fl. v. a.

Concursurile însoțite de documentele numite mai sus se se prezente subsemnatului comitet până la **15 August st. n. a. c.**

Din ședința comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, ținută în Sibiu la 9 Iulie n. 1889.

G. Baritiu,
președ

Dr. Ioan Crișian,
secretar II.

Nu e medicament secret!
De 12 ani s'a dovedit ca cel mai bun!

Uleul de urechi

al medicului-superior de stab

Dr. G. Schmidt

vindecă iute și radical surdita temporară, curgerea urechilor, junghiu-rile din urechi, chiar și în casurile cele mai vechi și mai cerbicoase. Molestul ținut al urechilor și auzul greu se vindecă numai decât, după-cum dovedesc mii de ateste originale. — Prețul unui flacon cu instrucțiunea întrebuințării fl. 2. — Se capătă în farmaciile cele mai renumite. — În farmacia lui C. Haubner, Viena, I. Am Hofe Nr. 6. În Agram la farmacistul Ed. de Tomay. [732] 13

Noutăți internaționale contimporane.**Turnul Eiffel** drept cassetă de hârtie

gata de a se compune 40 cm. înalt; conține: 50% coale hârtie de epistole fină albă și plicuri, în galeria din sus un vas de negreală, din jos la talpă în patru câmpuri prospecte dela expoziția din Paris. Prețul fl. 2.20.

Turnul Eiffel drept dulap de clădire

pentru băieți mai în etate și pentru oameni mari. În dulapul mare și firm se află 70 părți singuratic de lemn și de materie tare de pele, cu care ori-care mână încâtva mai dexteră poate să compună turnul. Pe coperiș se află titlul în colorii pline de efect, modelul turnului și date de mărime comparatoare tipărite de 12 alte clădiri distinse din lume. Foarte frumos. Prețul fl. 4.20.

Turnul Eiffel drept mapă de modelare.

conține 6 coale de carton pentru tăiere și model.

Prețul 50 cr.

1 exemplar din toate 3 edițiile pentru fl. 6.

Nou vals,

de Ioanovici

„Iubită vieață a României“.

Vals, prețul 1 fl.

Prelungă trimiterea înainte a prețului urmează expedarea francată. Se expedază cu rambursă postală prin negustoria și librăria de cărți a lui Polátsék din Timișoara. [739] 3-10

P. T.

Recomand

depositul meu de ghete

de stradă, călătorie și salon

și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai **noue ghete** (specialități vieneze), precum și asupra celui mai mare asortiment de **ghete bărbătești, femeiești și de băieți** cu cele mai ieftine prețuri.

Comande din afară cu rambursă; în cas că nu convine, marfa se primesce înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra **neintrecutei mele alifii de bățetuți** și asupra **excelentei alifii de degerături**.

M. Bachholzky.

Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 24.

[625] 23-52

„Tuberculosă“ „Asthma“

Phthisic. Oftică. Lipsă de respirațiune.

Catar bronchial cronic

boale de plămâni treceau preste tot de incurabile; dar' acum s'a dovedit neîndoelnica lor curabilitate în toate casurile. — Ateste despre acest lucru la aparență de necreșut del profesor de universitate, dela doctori în medicină și un număr puternic de adrese de mulțumită pline de bucurie dela cei curați stau fiec ruia la dispoziție în copie autentică, gratuit și franco. — Succese de cură strălucite și durabile, dovedite prin ateste, chiar și acolo, unde altceva nu a mai ajutat nimic, prin întrebuințarea

Exhalațiunii de gasuri (Rectal-Injection)

consistă în grabnica dispărere a tusei, a flegmei, a frigurilor, a asudării de noapte, a lipsei de respirațiune etc., în reîntorcerea promptă a somnului sănătos, în pofa de mâncare și în creșterea greutatei corpului chiar până la 6 chilo în 6 săptămâni. — Procesul boalei înceată cu deservire chiar și în casuri desperate.

Acestor succese de cură notorie nu rămâne decât a alătura observa-rea: „**Nici un bolnav de plămâni**“ se nu trăgăneze cu aplicarea curei de exhalațiune. — Cura nu e molestătoare, nici distrugătoare, și e garantată fără boale de consecență. — Aparatul de exhalațiune de gas c. r. priv. (Rectal-Injector) pentru medici și pentru **întrebuințare proprie**, cu îndrumări și apertur pentru producerea gasului fl. 8.—, cu gasometru fl. 10.— bani gata ori cu rambursă postală.

[629] 39-52

Dr. medic. Altmann,

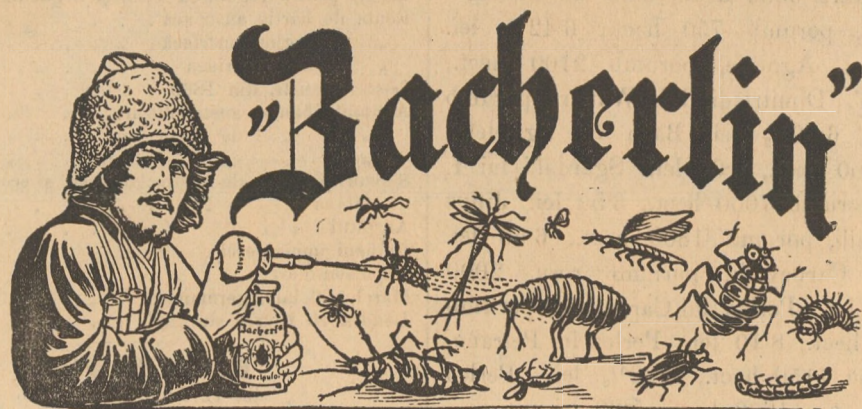
Viena, VII. Mariahilferstrasse nr. 70.

† P. A. X.

Mănăstirea Benedictinilor, Seckau I. Knittelfeld în Stiria, 29 Iulie 1889.

Stimabile Domnule Doctor.

De un an încocoare sîntem în posesiunea renumitului D-tale „aparat de exhalațiune de gas, acela nu numai aici s'a adeverit de excelent, ci și în alte mănăstiri ale congregațiunii noastre.

Cu distinsă stimă **Pater Placidus Berner, O. S. B.****cel mai excelent mijloc contra tuturor insectelor**

de un efect în adevăr uimitor, omoară tot soiul de insecte iute și sigur, ne mai rămânând nici urmă de ele.

Distruge total stelnițele (proșnițele) și purecii.**Curăță bucatăriile de goangele așa numite șvabi.****Delătură la moment toate moliile stricăcioase.****Ne scapă mai curînd de turmentarea muscelor.**

Scutesce animalele domestice de tot felul de paraziți și de boalele cauate de acestia. [700] 7-12

Curăță total și sigur capul de păduchi etc.

A se observa cu acurateță: Ceea-ce se vinde învelit simplu în hârtie, nici-cînd nu este specialitate de a lui Zacherl.

Numai în sticle originale se capătă veritabil și ieftin în depositul principal:

I. Zacherl, Viena I, Goldschmiedgasse 2.

În Sibiu se capătă la domni:

I. B. Misselbacher,	Piața-mare.	Gustav Kessler,	Str. Măcelar.
F. Jahn & fii,	Str. Urezul.	L. Kurovsky,	Str. Faurilor.
Ioan Billes,	Piața-Huet.	Iosif Schwarz,	Str. Turnul.
Gustav Gürtler,	Str. Gușter.	Francisc Stenzel,	Str. Sării.
Ludovic Fuchs,	Piața-mare.	Andreu Goebel,	Str. Vis.
G. W. Grohmann,	Str. Cîsnăd.	C. Herzberg, apot.	Str. Măcelar.
F. A. Reissenberger,	Piața-mică.	C. A. Markovatz,	Piața-mare.
I. Wagner,	Str. Cîsnăd.	Iosif Jickeli,	Str. Cîsnăd.
Const. Bugarsky,	Str. Cîsnăd.	Friedrich Gross,	Str. Cîsnăd.

În celelalte orașe din Transilvania și pe sate se află depozite de „Zacherlin“ acolo, unde sînt afișate placate cu „Zacherlin“.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cîsnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 35 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tîndală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărăniul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pămîntul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușă cu trei picioare.** Poveste franțoească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un peșitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vîntură-Teără.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărețoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mîrgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin pîcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.